V. Unitatea Creștină, Soluția logistică, Ecumenismul, cadru inoportun de dialog (Actualul)

Ep. 10, Ecumenismul, misiune a Bisericii sau erezie și mișcare pentru unitate universală?

Septembrie 2025

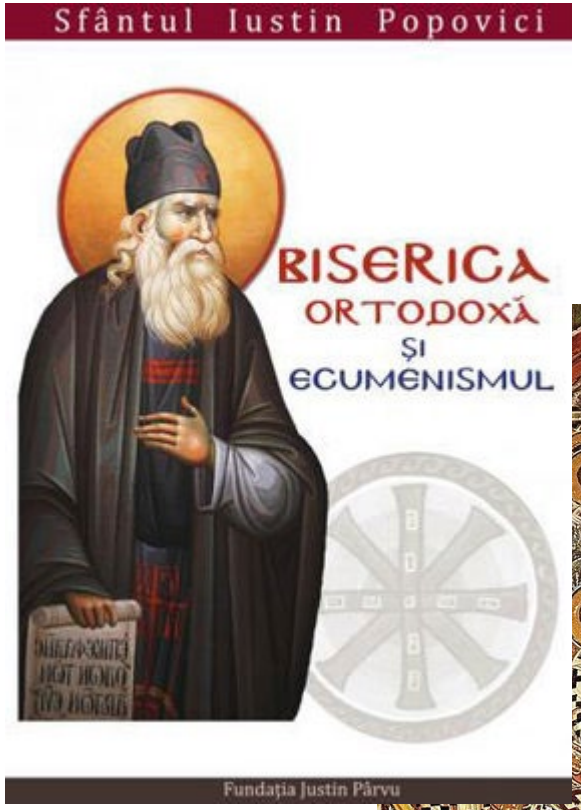
Doru Nastasă

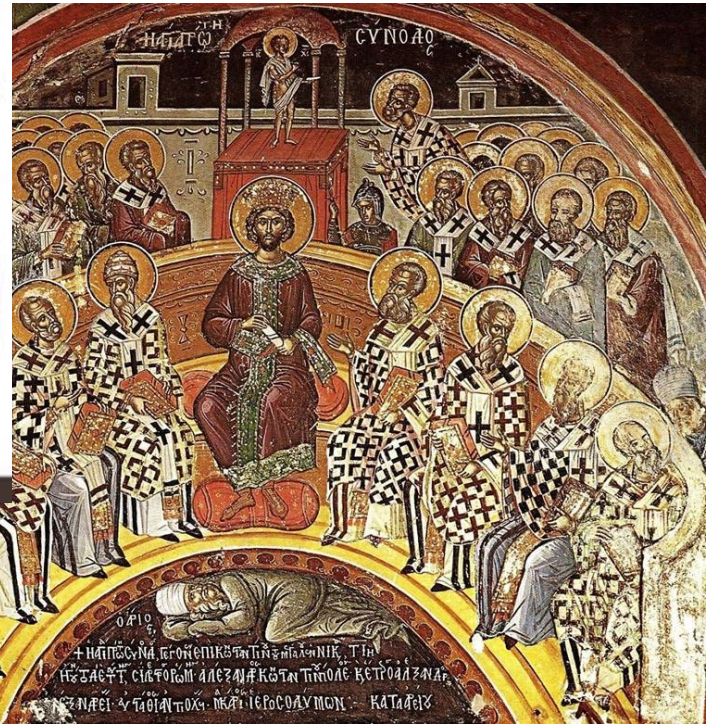

one body

Sfântul Iustin Popovici
BISERICA
ORTODOXĂ
ȘI
ECUMENISMUL
Fundația Justin Pârvu

ΣΥΝΟΔΟΣ

Ep. 10, Ecumenismul, de la misiune a Bisericii la unitate universală

Rezumat

Ecumenismul este o erezie, datorită depăşirilor grave ale limitelor ortodoxe în diferite direcţii şi datorită impactului pe care îl poate avea asupra întregului creştinism. Ecumenismul actual nu are o problematizare şi soluţie teologică şi adoptă tot felul de surogate pentru soluţionare, insistând pe un dialog exacerbat, pe logistică şi instituţii mamut, pe consum exagerat de resurse, pe un front nesfârşit al dialogului ecumenic. Undeva în 10-30 de ani vom avea sau o unire cu catolicii, un amplu Ferrara-Florenţa, sau o unitate universală, o religie universală a unităţii, o Biserică Mondială a Unităţii religiilor. O discuţie neîngrădită despre unitate nu poate avea altă finalitate decât o degenerare apocaliptică.

Ep. 10, Ecumenismul, misiune a Bisericii sau unitate universală

Cuprins

I. Ecumenismul în interior, erezie în Ortodoxie. Depăşirea limitelor ortodoxe în dialogul ecumenic

1. Ce este Ecumenismul? CMB şi dialogurile bilaterale
2. Cauzele degenerării în Ecumenism: lipsa de înţelegere a problemei de rezolvat, lipsa de management, o discuţie largă despre unitate dar fără protecţie. Ecumenismul este o degenerare la nivel de management
3. Întrebările fundamentale ale Ecumenismului
4. O discuţie generală despre unitate înseamnă provocarea dogmei unicităţii Bisericii şi degenerare în unitate universală
5. Ecumenismul este erezie. Depăşirea limitelor ortodoxe în Ecumenism
    1. Punct greşit de plecare, de la istorie nu de la problemă
    2. Erezie teologică, contestarea unicităţii Bisericii
    3. Erezie teologică, repoziţionare teologică faţă de erezii
    4. Erezie în comuniune, educare a Bisericii în comuniune eretică
    5. Erezie în coruperea ierarhiei şi a credincioşilor
    6. Schimbarea de poziţionare faţă de erezii, dogma şi mentalitatea „accept”, curcubeul ereziilor. Laxismul teologic, o nouă direcţie dogmatică
    7. Sloganuri, dar nu soluţii
    8. Erezie, prin cadrul greşit de direcţionare a discuţiei
    9. Erezie, prin impact viitor şi finalitate apocaliptică.

Ep. 10, Ecumenismul, misiune a Bisericii sau unitate universală

6. Blocajul Ecumenismului, neînţeles încă, stă în lipsa tezelor. Avem 20-40% din teze, nu 60-80%. Presupunerea zero a dialogului
7. Şi totuşi cine completează tezele ortodoxe? De ce ierarhia abate atenţia de la teze-esenţial la CMB şi dialog?

II. Ecumenismul în exterior, degenerare religioasă absolută, universală

8. Agitaţia universală a unităţii. Circularea timp de 100 de ani a conceptului de unitate nu este de bun augur, cât timp nu avem o soluţie
9. Fazele degenerării discuţiei despre unitate în Ecumenism. „Erezia ereziilor”
10. Fundamentul CMB, o dogmă eretică: Biserica Invizibilă şi Unitatea Vizibilă. CMB implementează o unitate existentă „latent”
11. CMB, Adunările CBM, Toronto (1950), Balamand (1993), Chambesy (1994), BEM, parte a unui traseu de erezie
12. „Erezia ereziilor”. Cele 4 degenerări majore ale Ecumenismului
    1. O mişcare/religie/biserică a unităţii universale – templul ideologiei unităţii universale
    2. Unitate în relativism sincretism şi minimalism
    3. Un nou Ferrara-Florenţa cu catolicii
    4. Biserica Mondială a Unităţii, un unificator universal, apocalipsa unităţii universale.

Ep. 10, Ecumenismul, misiune a Bisericii sau unitate universală

III. Întrebări de adresat ierarhiei

13. Căderea Ortodoxiei în Ecumenism. Ecumenismul actual, un curcubeu religios, nimic mai mult. Ecumenism Accept, Săptămâna Accept
14. Ortodoxia, înapoi în vremurile de la început. Apărarea Bisericii de eretici
15. Justificarea ortodoxă a participării la CMB: mărturisirea Ortodoxiei. Practic, ispitirea acestea
16. Ecumenismul, condus de o mentalitate filologico-umanistă, nu de management. Putem rezolva Ecumenismul doar printr-o abordare filologică?
17. Întrebări de adresat ierarhiei legat de Ecumenism.

I. Ecumenismul în interior, erezie în Ortodoxie. Depășirea limitelor ortodoxe în dialogul ecumenic

1. Ce este Ecumenismul? CMB şi dialogurile bilaterale

1. Ecumenismul este o discuţie largă, interconfesională pentru unitate în creştinism. În timp s-a extins într-o discuţie universală despre unitate, implicând şi alte religii. Iniţiativă largă, interconfesională dar şi interreligioasă, pentru unitate.
2. CMB (Consiliul Mondial al Bisericilor) şi dialogurile bilaterale sunt principalele forme instituţionale şi de organizare în Ecumenism.
3. De ce discutăm despre Ecumenism? Deoarece există două poziţii faţă de acesta:
    1. Poziţia Ecumenistă, care considerând necesitatea acestuia acceptă cadrul curent ecumenist, degenerat, în care poartă discuţii despre unitate
    2. Poziţia antiecumenistă, care condamnă depăşirile de limite din Ecumenism.
4. Ecumenismul încearcă să adreseze una dintre cele mai complexe problemele ale istoriei creştinismului, problema divergenţei argumentului teologic creştin. Însă modul în care o face nu este cel corect, fiind participanţi diverşi la această discuţie.
5. În Ortodoxie Ecumenismul a generat o rupere internă, în două poziţii, ecumenistă şi antiecumenistă. Astăzi este una dintre discuţiile cele mai importante din Biserică.

2. Cauzele degenerării Ecumenismului: lipsa de înțelegere a problemei, lipsa de management, o discuție largă despre unitate dar fără protecție

1. De ce am ajuns aici în Ecumenism, încât este nevoie de discuţii atât de ample? Datorită degenerării discuţiei, ca în nenumărate cazuri în istoria Bisericii. Şi aici trebuie să vedem care sunt principalele cauze ale degenerării.
2. Principalele cauze ale degenerării Ecumenismului sunt:
    1. Lipsa de înţelegere a problemei de rezolvat – nu avem articulată problema de rezolvat. Ecumenismul nu a articulat încă ce problemă se rezolvă. Se rezolvă lipsa de convergenţă istorică, datorată (cauza) lipsei de analize suficiente din istorie. Caută în orice discuţie despre Ecumenism şi ai să vezi că nu este articulată problema de rezolvat.
    2. Lipsa de management – degenerarea Ecumenismului este datorată managementului neprofesionist. Caută în orice bibliografie şi nu ai să găseşti teze de management ci ai să găseşti teze de pseudo-management. Nici dialogul ecumenic şi nici Ecumenismul nu au în mod autentic teze de management.
    3. Crearea unei discuţii largi, intercreştină, despre unitate, dar fără protecţie.
3. Astfel de iniţiative largi, precum dialogul ecumenic (care este un concept general, care avea nevoie de un manifest, de criterii funcţionale şi de principii generale) şi Ecumenismul (care este o dorită implementare de dialog ecumenic), sunt iniţiative de management de program, care în managementul actual au o tratare specifică.

3. Întrebările fundamentale ale Ecumenismului

1. Întrebările fundamentale ale Ecumenismului:
    1. Prima întrebare: avem o soluţie teologică? Răspunsul este nu. De exemplu 100 de ani s-a discutat despre primat. Nu avem convergenţă în această teză, deci nu avem o soluţie teologică.
    2. Este viabilă această discuţie universală despre unitate? Răspunsul este nu, datorită lipsei de soluţie.
    3. Va degenera discuţia, în lipsa unei soluţii teologice, dar şi în prezenţa/activarea unor mamuţi teologici precum CMB care să discute în mod libertin despre „unitate”? Bineînţeles, iar ideologia unităţii universale este ce se va promova universal, în lipsa unei soluţii.
    4. Unde între cei doi poli, convergenţă şi compromis se va îndrepta discuţia? Tezele ortodoxe sunt la 20-40% grad de completitudine, discuţia nu are unde să se ducă decât la compromis.
2. Întrebările sunt echivalente şi oriunde ne uităm, trebuie să discutăm nu despre Ecumenism ci despre viabilitatea discuţiei, dacă tezele teologice ortodoxe sunt viabile pentru un dialog ecumenic.

4. O discuție generală despre unitate înseamnă provocarea dogmei unicității Bisericii și degenerare în unitate universală

1. Tot acest miraj al unei discuții despre „unitate” înseamnă pentru noi **provocarea din temelie a dogmei unicității Bisericii**. Nu putem expune iresponsabil Biserica într-o discuție care să afecteze din temelie credința ortodoxă, dogma unicității Bisericii.
2. **Valul negării unicității Bisericii** a prins rădăcină și în interiorul Bisericii, unde i-a apucat pe mulți dorul de unire cu catolicii dar și cu alții. Mulți naivi atât din exteriorul dar și din interiorul Bisericii se apucă și produc și dezvoltă **concepte de unitate eretică** și atrag pe mulți într-o discuție despre comuniune universală, unitate universală și ajung la negarea dogmei unicității Bisericii.
3. **Mai bine să nu ne avântăm într-o discuție generală despre unitate**, dacă nu am înțeles și nu stăpânim cadrul în care trebuie condusă și direcția discuției. Între convergență și compromis, discuția va avea un pol spre care se va îndrepta. Polul către care se îndreaptă discuția astăzi nu este convergența.
4. **O discuție generală despre unitate poate degenera oricând în erezii apocaliptice.** Potențialul de comunicare universal actual, potențialul de a motiva și mișca rapid comunități mari, la o scală universală, transformă această discuție într-una dintre cele mai înfricoșătoare ale istoriei. Și dacă îi muți pe toți în compromis peste noapte?

5. Ecumenismul este erezie. Punct greşit de plecare, de la istorie nu de la problemă (1)

1. **Prima întrebare pe care trebuie să o punem este: Ce problemă rezolvăm?**
2. Ecumenismul pleacă de la istorie şi nu de la problema de rezolvat. Discuţia actuală pleacă de la manualele pe care le avem în teologie, nu de la zero, de la încercarea de articulare a problemei pe care o avem în faţă.
3. De ce trebuie spus că este greşit punctul de plecare este pentru că sunt două consecinţe majore: prima este că nu se înţelege problema de rezolvat şi a doua este că se degenerează discuţia.
4. **Dacă plecăm de la istorie rămânem fără o soluţie, fără o problematizare necesară discuţiei iar Ecumenismul nu este viabil.** Nu are o înţelegere a problemei de rezolvat, nu are coerenţă în abordare, nu are o abordare ecumenică. De aceea este condus superficial, forţându-se deplin discuţia în toate dimensiunile.
5. Punctul greşit de plecare duce la un traseu complet expus abuzurilor. Sinodul din Creta a confirmat deplin lipsa de coerenţă de problematizare, teologică şi de management asupra discuţiei. Problema care trebuia adresată în Ecumenism nu este înţeleasă, nu este articulată.
6. De asta suntem aici în discuţie, pentru că s-a plecat în inerţie, nu prin management. S-au luat manualele de teologie şi s-a alergat în Ecumenism fără să stea cineva să se oprească să întrebe ce problemă rezolvăm.

5. Ecumenismul este erezie. Erezie teologică, contestarea largă a eclesiologiei unicității, a unicității Bisericii (2)

1. Ecumenismul este o discuţie largă despre unitate. Această discuţie nu a fost îngrădită, şi din acest motiv, s-a ajuns la o degenerare teologică, în care se discută:
    1. Că Biserica nu este unică, există mai multe Biserici, există unitate invizibilă, după dogma protestantă, a Bisericii invizibile
    2. Toate variantele despre unicitatea Bisericii.
2. Despre asta discutăm, despre unicitatea Bisericii, dar nu în acest mod ar trebui purtată discuţia, în care să se permită degenerarea discuţiei. Discuţia despre o eclesiologie multi-biserică prinde viaţă şi în Ortodoxie.
3. **Degenerarea teologică pătrunde în teologia ortodoxă, unde se găsesc referinţe că şi catolicii ar avea comuniune şi că protestanţii nu ar fi atât de depărtaţi precum se spune.** Se ajunge la contestarea dogmei unicităţii Bisericii, ajungându-se la o erezie unică în istoria Bisericii. Protestanţii şi catolicii construiesc un discurs eclesiologic greşit, bazat pe propriul ethos al Bisericii invizibile care trebuie să devină vizibilă. Conceptele eclesiologice şi ethosul fiecărei confesiuni sunt împinse puternic de organizaţiile acestora:
    1. Protestantismul pe minimalism, sincretism şi relativism
    2. Catolicismul pe relativism, afirmând că primordial în discuţia eclesiologică nu este dogma ci Roma.
4. Circularea acestei variante eclesiologice multibiserică începe să prindă rădăcină în conştiinţa teologică universală, inclusiv în cea ortodoxă, unde se văd că teologii sunt profund afectaţi de această abordare şi cad pradă acestui tip de mentalitate multi-eclesiologică, într-o eclesiologie extinsă. Exemple, eclesiologia CMB, Toronto, Balamand, Adunările CMB, B.E.M., colecţie de debusolări teologice produse prin neînţelegerea problemei. Când tu promovezi „unitatea creştină”, trebuie să conştientizezi că alţii vor promova o eclesiologie multibiserică, deci şi tu ajungi să faci rău discuţiei, dacă nu eşti atent.

5. Ecumenismul este erezie. Erezie teologică, repoziționare teologică față de erezii (3)

1. **Negarea internă a Ortodoxiei: Ortodoxia istorică este negată intern pas cu pas.** S-a renunţat la condamnarea separării istorice faţă de catolici, s-au anulat anateme valide, încercând să se anuleze poziţii dogmatice ortodoxe valide, precum anatema de la 1054. Dogmele sunt desconsiderate, istoria este desconsiderată, relativismul şi socialismul unităţii creştine ajung să primeaze în faţa dogmelor ortodoxe.
2. Comuniunea din Săptămâna Accept, cu toate ereziile istorice, este o realitate.
3. Am ajuns astăzi să reconsiderăm şi să rescriem istoria Ortodoxiei pe baza negocierilor actuale de la faţa locului cu alte confesiuni. Negocierea şi compromisul, uitarea şi rescrierea istoriei, repoziţionarea largă internă faţă de alte erezii, sunt o realitate teologică actuală. Anularea rapidă, repetată, a unor acte istorice, a unor condamnări istorice, este o realitate cotidiană în care ierarhia şterge zilnic cu buretele anateme, practici, texte sfinte, condamnări, poziţionări, **aggiornamento** de tip catolic pentru toată dogma şi istoria ortodoxă.
4. Ierarhia îşi pierde compasul şi discernământul ortodox, sub presiunea acestei discuţii. Biserica are nevoie de oameni verticali pentru o astfel de discuţie, care să nu ajungă la „aggiornamento de tip catolic”, cameleonism eclesiologic instituţional situaţional, oportunism de tip catolic, care practică larg această abordare eclesiologică de a se adapta greşit, prin compromis, la societate şi presiune socială – a se vedea aici poziţia Romei faţă de multe probleme sociale moderne. De parcă ne foloseşte cameleonismul la ceva, sau de parcă a folosit vreodată la ceva.

5. Ecumenismul este erezie. Erezie în comuniune, educare a Bisericii în comuniune eretică (4)

1. **Reeducare universală a Bisericii în deschidere faţă de erezie**. În Ecumenism ierarhia va ajunge doar o generaţie de Vekkoşi iar credincioşii o generaţie de ortodocşi-catolici, cu minţi spălate, la care nu mai contează unicitatea Biserici,i iar compromisul şi relativismul nu mai sunt ceva de condamnat. Mentalitatea Vekkos-relativismul, este lucrarea de bază a Ecumenismului.
2. **Rugăciunile împreună cu eterodocşii**, în faţa altarului lui Dumnezeu, sunt o hulire a lui Dumnezeu. Preumblarea tuturor ereziilor istorice în faţa altarului ortodox este o hulă istorică în Ortodoxie. Rugăciunea împreună promovează o mentalitate de tip accept, catolică, de toleranţă şi compromis faţă de erezii dar şi faţă de păcat în general. După aceste rugăciuni împreună va veni şi toleranţa universală faţă de păcat, şi toate celelalte. Nu are altă finalitate un astfel de compromis. Dacă ai băgat în Biserică răul cel mai mare, hula împotriva dogmelor, celelalte vor veni singure. Rugăciunile împreună deschid calea universală de pătrundere a păcatului în Biserică. ***Sf. Marcu al Efesului: fără compromisuri.***
3. **Negarea de către numeroşi clerici a unicităţii Bisericii** şi acceptarea existenţei unei comuniuni implicite cu catolicii, dar şi a unei comuniuni în protestantism – doar sunt şi ei „creştini”. Din lipsă de înţelegere şi soluţie, se apucă clericii şi mărturisesc o comuniune în afara Bisericii. Auzi astăzi peste tot, pe educaţie ecumenistă, clerici care strigă „catolicii sunt buni, protestanţii sunt vecinii noştri, toţi sunt buni”. Comuniune liturgică, în care vedem ierarhi care renunţă la dogma ortodoxă, pentru dogma ecumenistă a unităţii, care se împărtăşesc la eretici.
4. Câţi ierarhi au tainic în inima lor gândul ascuns că şi catolicii au comuniune, gând venit ca ispită, şi îl ţin acolo să lucreze, până vor prinde putere să ajungă drept noii Vekkoşi ai istoriei. Instituţional se creează şi se cultivă **o nouă generaţie de ierarhi Vekkoşi, de viitori vânzători ai Ortodoxiei**. Nu are ce să îţi rezulte la nivel de ierarhie altceva decât o generaţie de Vekkoşi, dacă tu i-ai educat în sistem compromis, i-ai ţinut toată ziua cu capul în Ecumenism, le-ai spălat minţile. Dacă i-ai ţinut pe toţi cu mintea 100 de ani în compromis, ce crezi că o să scoţi de acolo, Ortodoxie mai curată?

5. Ecumenismul este erezie. Erezie în coruperea ierarhiei şi a credincioşilor (5)

1. Se vede că prin Ecumenism **ierarhia ortodoxă a fost coruptă în mentalitate pentru a „accepta" erezia**, în diferite forme, **pentru a fi „tolerantă" şi „inclusivă" cu erezia.** Conceptul de „acceptare-toleranţă" apare chiar şi Sinodal, într-un Sinod care îşi manifestă inclusivitatea faţă de toate ereziile istorice, direcţia accept din Ecumenism. **Biserica s-a transformat într-o instituţie inclusivă**, după necesităţile moderne, intrând într-un joc în care este nevoită să poarte culorile unui curcubeu de erezii, curcubeu purtat cu multă mândrie astăzi de ierarhie.
2. Ierarhia este coruptă astăzi în următoarele direcţii:
    1. Să ignore dogmele ortodoxe istorice, valoarea lor, prin renunţarea la anatemele istorice.
    2. Să ignore dogma unicităţii Bisericii, să accepte că şi catolicii au comuniune, să participe la comuniune cu alte erezii – nu promovează patriarhul Constantinopolului de dimineaţă până seara comuniunea cu Roma?
    3. Să participe la un act degenerat, universal, la o discuţie universală degenerată despre „unitate", amăgirea în circularea unui concept de unitate universal. Ce cauţi în CMB, promovezi Biserica Invizibilă, Unitatea Vizibilă, dogma protestantă?
3. Credincioşii sunt corupţi astăzi în conştiinţa lor ortodoxă, în următoarele puncte:
    1. Li se comunică să accepte alte erezii şi confesiuni ca fiind nu atât de rele cum se spunea în istorie. E mai puţin conform acestei ierarhii. Actul nemântuitor din alte erezii nu este chiar atât de rău cum se spunea de către Sfinţii Părinţi.
    2. Trebuie să accepte noul mesaj, de a nu mai condamna erezia ca fiind nemântuitoare, sunt educaţi în mentalitatea Ecumenism-Accept. Trebuie să se alinieze liniei instituţionale de „acceptare", de promovare a unei ideologii a unităţii.
    3. De aceasta se face atâta împreună rugăciune cu eterodocşii, pentru obişnuirea Bisericii cu ereziile.

5. Ecumenismul este erezie. Schimbare de poziționare față de erezii, dogma „accept”, curcubeul ereziilor. Laxismul teologic, o nouă direcție dogmatică (6-1)

1. Câţi credincioşi s-au dus la alte confesiuni mai uşor, prin promovarea acestui laxism teologic în Ortodoxie? Zeci, sute de mii, mai mult? Nu se poartă responsabilitatea instituţional şi pentru aceştia? Nu ar trebui mesajul Bisericii să fie categoric: **Nu te duci la aceştia pentru că sunt erezie şi nemântuitoare!** De ce tu comunici altceva în rugăciunile împreună? Care este comunicarea instituţională indirectă în laxismul şi acceptul instituţional actual?
2. **Slăbirea instituţională a mesajului mântuirii e o realitate.** Curcubeul Ecumenismului este noua direcţie instituţională impusă la Creta. Laxismul şi acceptarea teologică sunt noua direcţie eclesiologică a Biserică. ***Mai uşor cu ereziile şi cu astea, că nu e chiar aşa de rău.*** **E rău domnilor, a nu te mântui e foarte rău, dacă nu aţi înţeles asta încă. Nu poţi să spui credincioşilor „e bine, nu e chiar aşa de rău”. Nemântuirea nu are un alt mesaj decât e foarte rău. Ai voie ca instituţie să schimbi natura şi ponderea, greutatea mesajului de condamnare faţă de un act de nemântuire? Pentru că asta se face, se ponderează mai uşor această comunicare.**
3. Biserica este adusă într-un proces larg de transformare, fiind transformată într-o instituţie care îşi pune într-un Sinod misiunea de a purta un curcubeu de erezii, de a fi alături de acest curcubeu, de a mărturisi alături de toate ereziile curcubeul-varietatea şi legitimitatea acestora.

5. Ecumenismul este erezie. Schimbare de poziționare față de erezii, dogma „accept”, curcubeul ereziilor. Laxismul teologic, o nouă direcție dogmatică (6-2)

1. Ierarhia impune şi proclamă Sinodal în Creta, că Biserica va urma o direcţie inclusivă, că adoptă curcubeul ereziilor, şi că aceasta este noua linie şi direcţie a Bisericii. Biserica s-a transformat într-o instituţie inclusivă, după necesităţile moderne, intrând într-un joc în care este nevoită să poarte culorile unui curcubeu de erezii, curcubeu purtat cu multă mândrie astăzi de ierarhie. Se vede că prin Ecumenism ierarhia ortodoxă a fost coruptă în mentalitate pentru a „accepta” erezia, în diferite forme, pentru a fi „tolerantă” şi „inclusivă” cu erezia, conceptul de „acceptare-toleranţă” apărând chiar şi Sinodal, într-un Sinod care îşi manifestă inclusivitatea faţă de toate ereziile istorice.
2. **Adoptarea dogmei curcubeului ereziilor, dogma „acceptării”**, este o realitate modernă a Ortodoxiei de tip Creta/ Ecumenism.
3. Creta este o adoptare instituţională a unui principiu de laxism teologic, a unei mentalităţi accept. Este tot **o alterare a dogmei unicităţii Bisericii**, este tot o erezie, prin **schimbarea mesajului despre unicitate către Biserică şi a poziţionării faţă de alte erezii**. Pe scurt, tu ca instituţie ai schimbat ponderarea comunicării faţă de alte confesiuni, ceea ce este tot o afectare a dogmei unicităţii Biserici, prin ponderare instituţională mai slăbuţă decât în istorie. Ai afectat comunicarea internă şi externă faţă de unicitate, acceptând şi alte confesiuni în creştinism. **Ai diluat mesajul faţă de unicitatea Bisericii şi mântuire.**
4. Este tot o erezie, de comunicare, în care se **diluează poziţionarea şi mesajul Bisericii intern şi extern faţă de dogma unicităţii Bisericii şi faţă de mântuire.**

5. Ecumenismul este erezie. Sloganuri, dar nu soluții (7)

1. Discursul instituţional repetat continuu conţine periodic ideile principale, coordonatele esenţiale ale Ecumenismului. Astăzi este gol de orice idee, conţine doar sloganul „dialogului”, al consumului de resurse.
2. În discursul instituţional ar trebui regăsite întotdeauna cele câteva idei majore pe subiect. Acolo te uiţi la instituţie să vezi cum gândeşte, la ideile principale circulate repetat în discursul instituţional, care ar trebui să fie următoarele, dar nu sunt:
    1. Informaţie insuficientă, mai trebuie 50% pentru a rezolva problema. Este afirmaţia zero care lipseşte desăvârşit.
    2. Este nevoie de deschidere, de program intern teologic, integrat, multidisciplinar. Contribuţiile trebuie aduse din mai multe domenii, integrativ, nu doar teologie. Pentru a aduce contribuţii trebuie potenţate contribuţii într-un cadru organizat, periodic, larg, un cadru de management relevant, profesionist.
    3. Orice se aşază instituţional peste o soluţie şi contribuţie teologică are ca principii nedegenerarea discuţiei şi protecţia Bisericii.
3. Aceste idei ar fi trebuit să fi fost văzute în discursul instituţional, dacă acesta era unul relevant şi în special la ierarhi. Din păcate aceştia cunosc doar sloganurile „dialogului” şi CMB-urile şi nu reuşesc să articuleze ideile principale ale discuţiei. Discursul ierarhiei şi al instituţiei este gol şi departe de realitatea autentică a subiectului. Avem doar simplismul dialogului.
4. Astăzi niciunul dintre ierarhii Bisericii nu are în discursul propriu ideile principale relevante ale discuţiei, de direcţionare. Se vorbeşte instituţional cu totul în alte direcţii. Am căutat în special la marii ierarhi, în discursul lor, ideile principale majore, de direcţionare, ale discuţiei. Toţi au un discurs simplist, „dialog şi CMB”. Adică pe scurt nu ştiu ce fac. Te uiţi la cele 4-5 idei majore repetate de ierarhie continuu ca să înţelegi dacă ştiu ce fac în ce idei circulă, idei care ar trebui să fie fundamentul discuţiei instituţionale. Discuţia instituţională nu are reperele setate corect. Discursul instituţional devoalează rapid ce e acolo. La discursul instituţional de direcţionare vezi pe unde se merge. Ce se repetă continuu instituţional aceea e direcţia.

5. Ecumenismul este erezie. Erezie, prin cadrul greşit de direcţionare a discuţiei (8)

1. Ecumenismul a devenit tărâmul făgăduinţei „unităţii”, mirajul unei unităţi universale, pentru toţi, în care toţi pot să îşi găsească unitatea cu ceilalţi. Contopirea în absolutul unităţii şi spirala unităţii CMB sunt iluziile promovate de Ecumenismul CMB.
2. De ce? Pentru că Ecumenismul nu are management. Managementul greşit din Ecumenism are un impact devastator asupra discuţiei generale despre unitate. Neexistând un cadru de management bine stabilit, limite clar trasate pentru participanţi, Ecumenismul a ajuns în timp un tărâm ar tuturor posibilităţilor despre „unitate”.
3. Managementul actual al Ecumenismului nu a înţeles că:
    1. Are de acoperit o lipsă istorică majoră de informaţie teologică
    2. Că este nevoie de analiză, nu de dialog
    3. Că este nevoie de un set de limite/coordonate bine stabilite, pentru ca discuţia să nu degenereze
    4. Că există un set de riscuri majore asociate cu această discuţie, care sunt ignorate.
4. CMB este o organizaţie eretică, pentru o Biserică invizibilă şi „unitate vizibilă”, egalitate (Toronto), minimalism (BEM). Catolicii împărtăşesc ortodocşii în Ecumenism, pentru a-i aduce în „staulul Romei”. Protestanţii desfăşoară pe deplin în CMB un front al minimalismului universal, un front al ethosului eclesiologic protestant, pe care să construiască o „unitate vizibilă”, după sortimentul protestant. Toate aceste confesiuni aduc **un bagaj de direcţie greşită, bagaj care trebuie înţeles de Ortodoxie**. De aceea e nevoie de management şi de un cadru corect de discuţie.

5. Ecumenismul este erezie. Erezie, impact viitor cu finalitate apocaliptică (9)

1. Finalitatea Ecumenismului poate fi aceea a uneia dintre cele mai mari erezii a tuturor timpurilor. Fără o înţelegere a problemei de rezolvat, managementul actual al Ecumenismului doar va circula la nesfârşit în peisajul religios universal ideea creştină de unitate, până vom ajunge la un nou Ferrara-Florenţa cu catolicii sau universal, sau până se va construi o religie mondială a unităţii.
2. Ecumenismul ajunge într-o **degenerare apocaliptică, universală**, prin managementul actual (lipsa acestuia mai degrabă), prin management insuficient, neprofesionist. **Finalitate: unitate universală, prin compromis, relativism, sincretism şi minimalism:**
    1. În CMB sunt zeci de confesiuni protestante unite, în lista publicată de organizaţie (**minimalism**). Degenerarea e deja în curs de desfăşurare.
    2. Crislamul este un concept de unitate interreligioasă universală, care va sta la baza Bisericii Mondiale a Unităţii – este o realitate a religiei unităţii universale (**sincretism, relativism**).
    3. Unirea cu catolicii este o realitate care aşteaptă momentul potrivit, patriarhul Constantinopolului părând să aibă o agendă specială pentru a împlini acest lucru (**relativism**). Patriarhul Constantinopolului trăieşte doar pentru acest lucru.
    4. Ecumenismul social, degenerarea discuţiei de la unitate religioasă la „pace, unitate-pace interreligioasă”, este o realitate actuală, fiind o formă de comuniune eclesiologică, care în mare aduce şi negarea unicităţii Bisericii (relativism).
3. **Ideologia unităţii**, promovată în Ecumenism, va lucra în timp şi îşi va găsi suficienţi adepţi. **Obsesia unităţii, o psihoză a unităţii**, creată şi întreţinută universal prin circularea la nesfârşit, timp de peste 100 de ani a ideii de unitate, vor duce la compromisuri şi degenerări cum nu au existat în istorie. Riscul pentru degenerarea universală a discuţiei este unul real.

6. Blocajul Ecumenismului, neînțeles încă, stă în lipsa tezelor. Avem 20-40% din teze, nu 60-80%. Presupunerea zero a dialogului

„Comisia Internațională Mixtă pentru Dialog Teologic între Biserica Catolică și Biserica Ortodoxă, care s-a reunit la Viena săptămâna trecută, ***nu a reușit să înregistreze niciun progres în dialogul său asupra primatului papal****, conform Mitropolitului Ilarion, responsabil al Bisericii Ortodoxe Ruse pe probleme ecumenice", 21 Februarie 2011*

1. **Lipsă progres = Lipsă teză**. Astăzi suntem în 2025 și situația este aceeași. De ce nu există convergență? Nu există încă teza primatului. De ce nu avem încă teza primatului? Pentru că este necesară scrierea tezei.
2. **Am scris teza primatului datorită a ce am găsit în materialul pe care am dorit să îl folosesc în bibliografie – nu ai ce să faci cu materialul existent decât ca ancore în diferite direcții, dar nu ca analiză.** Ce este astăzi pentru primat ca material nu este analiză. Dpmdv. noi nu avem încă o teză să putem să mergem într-un dialog. Nu este material de calitate, de analiză. Nu ai ce să faci cu el într-un dialog. Materialul teologic actual al dialogului nu este utilizabil.
3. Teza mea adusă pentru primat este cu totul altă discuție față de ce există astăzi, fiind o cu totul altă abordare. Ai cum să o folosești în dialog.

Notă: Teologia pe care am scris-o pentru această discuție (primat, dar și pentru fiecare subiect din dialogul ecumenic) se bazează pe trei direcții: problematizare (pentru a vedea unde este problema și ce avem de rezolvat), teologică-integrativă (pentru a rezolva problema din informație prin rescrierea-actualizarea-dezvoltarea tezelor principale ale dialogului ecumenic), de management (pentru a vedea cadrul în care purtăm această discuție).

Link: https://doxologia.ro/mitropolitul-ilarion-nu-s-realizat-nimic-nou-la-comisia-pentru-dialog-teologic-intre-ortodocsi

7. Şi totuşi cine completează tezele ortodoxe? De ce ierarhia abate atenţia de la teze la CMB şi dialog?

1. **Blocajul real al discuţiei stă în incapacitatea circuitului teologic istoric de a progresa pe tezele istorice**. Tezele istorice ale dialogului ecumenic (ca de exemplu Primatul, Protestantismul) sunt material teologic din secolele trecute şi sunt inutilizabile de fapt în dialogul ecumenic, pentru un scop de convergenţă. Realismul discuţiei stă în înţelegerea limitărilor tezelor istorice şi în completarea internă a acestora.
2. Focusul greşit al discuţiei ne arată că nu se înţelege problema de rezolvat. **Problema unităţii creştine este localizată la nivelul informaţiei teologice, în teze**. Istoria nu a reuşit să aducă o perspectivă suficient de puternică în tezele teologice, pentru a se putea depăşi acest prag necesar pentru convergenţă. Ce avem acum în anumite teze teologice este insuficient pentru convergenţă. Avem idei incipiente, teze incipiente, insuficient dezvoltate, ancore, repere pentru câteva direcţii, dar doar atât – aceasta este limita istoriei.
3. **Dacă avem o soluţie teologică, CMB este irelevant în discuţie**. Vom putea adopta orice mecanism sigur de dialog şi este mai bine şi mai eficient să nu degenerăm discuţia în unitate religioasă universală. CMB ar putea fi o soluţie de eficienţă, nu una absolută, cum este vândută această propunere. O discuţie generală despre unitate are un potenţial uriaş de degenerare universală.
4. De ce avem această abatere de focus? Pentru că nu se pot completa teze în interior, de către instituţie, prin cultura instituţională actuală. **Problema nu este dialogul ci cultura instituţională actuală**, care nu poate aduce mai mult. Aici trebuie să ne uităm de fapt în discuţie.
5. Numai Ortodoxia, prin lucrarea Duhului Sfânt, va putea să aducă şi să completeze aceste teze, va putea să producă o soluţie teologică. De aceea soluţia nu poate fi decât internă, în completarea acestor teze.

II. Ecumenismul în exterior, degenerare religioasă absolută, universală

8. Agitația universală a unității. Circularea timp de 100 de ani a conceptului de unitate nu este de bun augur, cât timp nu avem o soluție

1. Ecumenismul este doar o agitaţie universală pentru „unitate”, nu este o chemare reală la Ortodoxie. Timp de peste 100 de ani s-a strigat universal „Unitate, unitate, unitate”, dar nu „chemare la Ortodoxie”. Acum să vedem ce sortiment de unitate iese, pe ce specie de unitate se va obţine un acord. În CMB se va ajunge la „pace-unitate-compromis” şi nu la adevăr-unitate-Ortodoxie.
2. Apare întrebarea, **este periculos Ecumenismul sau sunt periculoşi Vekkoşii istoriei, înmulţiţi ca după ploaie de Ecumenism?** Şi dacă tu în Ecumenism ai udat din belşug acest arhetip Vekkos, şi acum au răsărit peste tot în Biserică astfel de trădători şi vânzători ai credinţei, atunci ce ne facem, suntem deja condamnaţi că s-a creat o generaţie întreagă de Vekkoşi? Ce te faci când **ai umplut Biserica de Vekkoşi**, cum îi mai scoţi de acolo, pentru că îşi vor face lucrarea lor?
3. Vekkoşii istoriei vor trage Bisericile după patimile lor, încurcând adevărul cu propriile închipuiri şi patimi. **Va ieşi o unitate funcţie de cine pune mâna pe putere, funcţie de cine are puterea la faţa locului. Să ne ferim de Vekkoşii istoriei!**
4. La Ferrara-Florenţa au produs o unitate, într-un an de zile, câteva sute de episcopi. **Dacă patriarhul Constantinopolului primeşte puţin sprijin de la alţi patriarhi în iniţiativa sa faţă de catolici, să ne păzească Dumnezeu de unirea cu catolicii promovată la un nivel unic în istorie de Constantinopol. Vekkos nu a făcut ce face patriarhul Constantinopolului astăzi.**
5. Oare ce vor produce în CMB, după ce au circulat 100 de ani conceptul de unitate? CMB va da naştere unui monstru, nu unei unităţi autentice. CMB produce monştri şi nu unitate. CMB produce şi lipeşte la un Frankestein al unităţii protestante noi bucăţi moarte. Oare ce va produce Constantinopolul?

9. Fazele degenerării discuției despre unitate în Ecumenism. „Erezia ereziilor”

1. Unde se crede că se va ajunge cu o discuție universală despre unitate? Ierarhia are răspunsă această întrebare?
2. Ecumenismul devine o mișcare care se mută în zona emoțională și socială. Ecumenismul devine o obsesie, psihoză și patologie religioasă, ideologie și curent pietist legate de „unitate”, orice ar fi însemnând „unitate” (pace). Folosește sentimentalismul „unității creștine” pentru a forța prin compromis o unire/unitate între Ortodoxie, catolicism și protestantism, dar și interreligioasă. Recapitulează Ferrara-Florența dar la un alt nivel.
3. Ecumenismul este „erezia ereziilor” prin natura degenerării, dual, negarea unicității Bisericii și unitate generalizată. Nu va avea în starea actuală altă finalitate decât un alt compromis, precum cel de la Ferrara-Florența. **Fazele degenerării** Ecumenismului se văd în:
    1. Apariția **conceptelor** de unire în sincretism, relativism și minimalism, prin compromis teologic
    2. Crearea de concepte de unire, de **instanțe de unire** (protestant, crislam, altele)
    3. Lucrarea și alcătuirea de cadre în care acestea să fie lucrate – **eclesiologie practică, implementată**
    4. **Obișnuirea** cu această mentalitate de „unire și unitate” a credincioșilor.
    5. **Amploarea** fenomenului și obișnuința de 100 de ani. Toate confesiunile astăzi sunt pregătite pentru orice act de compromis. Cadrul pentru un compromis de amploare este construit deja, mentalitatea este acolo, obișnuința e acolo.
    6. **Mai trebuie doar luată o decizie pentru degenerare efectivă universală**, pentru unire cu catolicii sau de alt fel. Doar se așteaptă astăzi acest lucru.
4. Punctul în care suntem astăzi este că suntem la o decizie depărtare de o degenerare universală.

10. Fundamentul CMB, o dogmă eretică: Biserica Invizibilă şi Unitatea Vizibilă. CMB implementează o unitate existentă „latent”

1. **„Biserica este Invizibilă deci Unitatea trebuie să devină Vizibilă”**. Aceasta este dogma fundamentală a CMB, scrisă în viziunea CMB. **Dogma protestantă a Bisericii invizibile** este găsită în fruntea CMB. Noi lucrăm în CMB după manualul protestant de eclesiologice. Asta facem noi în CMB?
2. *Unitatea Vizibilă* este un concept otrăvitor. Dacă reformulăm, ajungem la *„Implementarea unităţii existente latent”*, care este o formulă şi dogmă eretică adoptată în CMB. Pe scurt, Ortodoxia sprijină o organizaţie care are în temelie, ca viziune şi misiune implementarea dogmei eretice a negării unicităţii Bisericii.
3. Dacă se păstrează activă o discuţie într-un ethos al „Bisericii invizibile” protestante, atunci acolo vom rămâne blocaţi şi acolo vom produce rezultate, dar nu ortodoxe. Se ţine ascunsă de Biserică toată abordarea CMB, pentru ca Biserica să nu „vadă” toate aceste probleme existente acolo. În Biserică ierarhia nu vorbeşte pe faţă de gravitatea abordării CMB şi nu descoperă cât de coruptă teologic este această instituţie.
4. **Neutralitatea eclesiologică a CMB este doar o faţadă** pentru amăgirea participanţilor, viziunea şi misiunea instituţiei spun clar că lucrează pe o dogmă a egalităţii tuturor.
5. **Participarea la CMB nu este acceptabilă! Instituţia ortodoxă trebuie să se separe de CMB.** Nu se poate accepta din partea Ortodoxiei participarea la o organizaţie care are ca viziune şi misiune o astfel de afirmaţie. Instituţia trebuia să iasă din CMB. CMB este incompatabil dogmatic, ca viziune şi misiune cu Ortodoxia. **Dacă au spus deja că Biserica este invizibilă şi cu această dogmă lucrează, ce mai căutăm acolo?**

11. CMB, Adunările CBM, Toronto (1950), Balamand (1993), Chambesy (1994), BEM, parte a unui traseu de erezie

1. **Teologia produsă de CMB este o teologie care neagă unicitatea Bisericii.** Este o eclesiologie inclusivistă, care caută o soluţie prin minimalism, relativism şi sincretism.
2. CMB, Toronto şi BEM ne spun clar unde ne îndreptăm: fundamentul discuţiei este dogma Bisericii Invizibile, Unitatea trebuie să devină vizibilă, ajungem la **Implementarea Unităţii Existente Latent** în confesiuni. Adică se neagă dogma unicităţii Bisericii, Egalitate şi Compromis.
3. **Toronto şi BEM sunt cele mai otrăvitoare acte ale întregii istorii a teologiei**, deoarece neagă unicitatea Bisericii şi oferă „soluţia unităţii universale", prin compromis (minimalism) şi egalitate eclesiologică. Sunt erezie în formă pură conform dogmei ortodoxe.
4. Avem în faţă un cadru de dialog care neagă dogma unicităţii Bisericii şi nu doar aceasta, ci are ca fundament această dogmă, construieşte o monstruozitate instituţională pornind de la această dogmă şi noi nu facem nimic. Ortodoxia era cea care trebuia să aducă un cadru de discuţie şi coordonate setate corect.

12.1. „Erezia ereziilor”: cele 4 degenerări majore ale Ecumenismului (1)

Ce se poate ascunde sub o discuţie despre unitate? Orice, discuţia se poate duce în multe direcţii:

1. O mişcare/religie/biserică a unităţii universale – templul ideologiei unităţii universale
2. Unitate în relativism sincretism şi minimalism
3. Un nou Ferrara-Florenţa cu catolicii. Un nou Ferrara-Florenţa se iveşte la orizont, prin efortul patriarhilor Constantinopolului
4. Biserica Mondială a Unităţii, un unificator universal, fiara unităţii universale.

12.2 Unirea cu catolicii şi unirea mondială

1. Cele două mari degenerări posibile, unirea cu catolicii (împinsă de patriarhii Constantinopolului) şi unirea mondială a confesiunilor creştine şi a religiilor, sunt realităţi care prin viaţă în Ecumenism. Mai este Ecumenismul o mişcare ortodoxă, sau este o mişcare extinsă, universală?
2. Ecumenismul este ceva extins, generalizat, mişcare şi religie a unităţii universale. Ecumenismul a devenit Mişcarea, Religia şi Biserica Unităţii Universale/Mondiale. Aceasta se construieşte astăzi în CMB Religia şi Biserica Unităţii Universale chiar dacă discursul instituţional CMB încearcă să acopere acest lucru. CMB este păcatul primordial, izvorul unei erezii apocaliptice.

12.3 CMB dă naştere unui Frankestein religios universal. O mortăciune religioasă, cu bucăţi luate de la fiecare religie

1. Ce se face în CMB nu este să se dea viaţă în Hristos, ci doar se lucrează cu trupuri moarte. Arată altfel CMB decât un laborator care lucrează cu cadavre şi care ia bucăţi din fiecare, pentru a da viaţă unui cadavru universal religios? CMB este părintele acestei creaturi care se naşte astăzi acolo. Tot acest show şi spectacol al unităţii universale este făcut de CMB.
2. Finalul plauzibil al acestei discuţii este **un Frankestein al unităţii universale**. Ce se creează acolo este un monstru al unităţii universale, o mortăciune religioasă cu bucăţi luate de la fiecare confesiune sau religie (BEM, crislam, altele).
3. Un trup mort, cu bucăţi luate de la fiecare confesiune şi religie, care să pozeze drept conceptul universal de „Religie a unităţii”, cu bucăţi din trupul fiecărei confesiuni/religii, şi nu ca Trupul extins al lui Hristos, în Ortodoxie.

12.4. Ecumenismul, infrastructura prin care un „unificator” va intra și în Biserică și va controla toate religiile

1. Un articol care merită citit: „Experienţa mea ca ecumenist”:
    1. „Primejdia ecumenismului constă tocmai în acest New-Age care va fi religia mondială a lui Anticrist. Ideile ecumenismului *le-am găsit până la ultima pe pagina de internet a lui Maitreya, cel mai probabil candidat pentru rolul de Anticrist. Studiaţi şi voi site-ul ShareInternational.*
    2. *Am citit pe site-ul lui Maitreya că prin ecumenism dorește să-i aducă în staulul său pe ortodocșii “fundamentaliști”, care, mărturisește el, îi vor da mult de furcă, și cam o treime nu-l vor accepta. Oare cine îl va primi? Nu cei ce cred că toate religiile sunt bune, deci, logic, suma lor, Newage-ul, e cea mai bună, fiindcă le cuprinde pe toate?*
    3. *Cine vor fi cei care nu-l vor primi pe Anticrist și religia lui mondială sincretistă? Ortodocșii ca mine, care vor fi acuzaţi că sunt “fundamentaliști”, “conservatori”, “învechiţi”, “depășiți”, “talibani”, “reacționari”, “terorişti”.”*
2. Ecumenismul crează un mediu ideal pentru un „unificator universal”. Exploatarea de către un „unificator” al acestui mediu propice pentru dezvoltarea „păcii religioase” și a unei „unităţi universale” este ceva evident. Păstrarea caldă a acestei discuţii, păstrarea activă a acestei discuţii până la apariţia acestui „unificator” este un plan secundar de obiective pentru Ecumenism. Cineva păstrează acest Ecumenism cald, pentru un scop anume.
3. Ecumenismul este o **dezbatere tot de tip inclusivitate, în care unii „acceptă”, sunt „toleranţi”** și alţii refuză nişte abuzuri și erori care nu pot fi acceptate. În Ecumenism ori eşti inclusiv, ori vei fi condamnat instituţional, pentru că nu „accepţi”. Doar refacem și în creştinism o discuţie universală, care este deja foarte sensibilă.

Link aparatorul.md: *Ecumenismul e poarta prin care Antihrist va intra în Biserică. Experienţa unui preot, fost ecumenist,* https://www.aparatorul.md/ecumenismul-e-poarta-prin-care-antihrist-va-intra-in-biserica-experienta-unui-preot-fost-ecumenist/

12.5 Ortodoxia va fi prigonită ca o sectă, de Templul Unității Universale, de Biserica Mondială a Unității

1. Arhimandrit Serafim Alexiev:

   „Ecumenismul este erezie şi te desparte de adevărata ortodoxie. Îngrădirea de erezie nu înseamnă schismă! Catacombele aşteaptă ortodoxia curată!”:

   "Cât timp bisericile locale oficiale colaborează cu ecumenismul folosindu-se de 'bunăvoinţa' acestuia, ortodocşii cu adevărat credincioşi Lui Hristos vor fi etichetaţi ca 'sectari' care se rup de curentul comun, oameni periculoşi pentru pacea şi ordinea publică. De aceia ei vor fi prigoniţi. Sectele vor fi numite adevărate, iar adevărata ortodoxie va fi prigonită ca o sectă".

2. Refacem şi noi în Biserică o discuţie publică pe alt subiect. Şi **vom fi prigoniţi pentru că nu suntem de tip accept sau Ecumenism Accept.**

Link:

1. https://ortodoxia.ro/post/arhimandrit-serafim-alexiev-ecumenismul-este-erezie-si-te-desparte-de-adevarata-ortodoxie-ingradirea-de-erezie-nu-inseamna-schisma-catacombele-asteapta-ortodoxia-curata
2. https://www.dervent.ro/rostiri/despre-ecumenism
3. https://atitudini.com/2016/01/parintele-justin-parvu-despre-ecumenism-si-slujirea-impreuna-cu-ereticii/
4. https://ortodoxia.ro/post/ecumenismul-este-erezie-si-lepadare-de-credinta
5. https://aparam-ortodoxia.ro/2016/12/23/ecumenismul-este-erezie-hotararile-sinodului-din-creta-sunt-eretice/
6. https://ortodoxiamarturisitoare.wordpress.com/2018/03/07/ecumenismul-este-erezie-condamnata/.

III. Întrebări de adresat ierarhiei

13. Căderea Ortodoxiei în Ecumenism. Ecumenismul actual, un curcubeu religios, nimic mai mult. Ecumenism Accept, Săptămâna Accept (1)

Să privim Ecumenismul actual.

https://adevarul.ro/stiri-locale/timisoara/ecumenism-ca-in-banat-un-preot-ortodox-unul-2333807.html,

Ecumenism ca în Banat: Un preot ortodox, unul baptist, unul romano-catolic, unul greco-catolic şi un rabin se roagă într-o biserică luterană

„La eveniment au fost prezenţi, pe lângă

1. gazda Zsombor Kovács, care este **pastorul bisericii luterane**,
2. episcopul **romano-catolic Iosif Csaba Pál**,
3. Ioan Selejan – **mitropolitul Banatului**,
4. Samy Tuţac - **pastorul Bisericii Baptiste din Timişoara**,
5. Zvika Kfir - **rabinul Comunităţii Evreilor din Timişoara**,
6. Ioan Călin Bot - **episcopul greco-catolic de Lugoj** şi
7. Gabriella Szabo - **pastor la Biserica Reformată din Cetate**.”

13. Căderea Ortodoxiei în Ecumenism. Ecumenismul actual, un curcubeu religios, nimic mai mult. Ecumenism Accept, Săptămâna Accept (2)

1. **Ecumenism Accept**. Am ajuns să vedem în Biserică agende accept, de toleranţă excesivă promovată instituţional, faţă de ceea ce istoric s-a condamnat cu mult mai rău decât păcatele trupeşti.
2. Săptămâna de rugăciune împreună cu alte confesiuni creştine a creat **Săptămâna Accept**. Conceptul este identic celui Pride, doar lipseşte curcubeul. **Săptămâna păcatelor dogmatice**, a hulei dogmatice, a hulirii întregii teologii a Bisericii, cam aceasta este Săptămâna Accept, în care toate ereziile stau în faţa altarului şi hulesc fiecare pe limba şi dogma ei.
3. Trebuie întrebată instituţia de ce nu face şi **Săptămâna Păcatelor Trupeşti**, după modelul actual Accept. Erezia este cu mult mai rău condamnată decât păcatele trupeşti, accept-ul faţă de erezie fiind cu mult mai grav decât cel trupesc. Din păcate instituţional nu se mai măsoară lucrurile corect, măsura instituţională în această situaţie fiind una proprie, dar nu una după dogmele şi canoanele Bisericii. Trebuie întrebată instituţia dacă cei care comit păcate trupeşti sunt aşezaţi la fel în faţa altarului, cu mare cinste să îşi proclame mândria păcatului, cum se face în acest caz, fiind nu caz de pocăinţă ci de mândrie şi persistenţă în păcat-erezie. Vorbim despre mândria păcatului, nu despre pocăinţa asupra acestuia. Nu au venit să îşi mărturisească păcatele ci să le promoveze.
4. Este diferită mentalitatea Ecumenism-Accept de mentalitatea Pride? Aici vorbim despre acelaşi concept, Pride teologic.

13. Căderea Ortodoxiei în Ecumenism. Ecumenismul actual, un curcubeu religios, nimic mai mult. Ecumenism Accept, Săptămâna Accept (3)

1. **Este ce faceţi mai puţin decât Pride-ul? Este Săptămâna Accept mai puţină decât Luna Pride? Este identic acelaşi concept.**
2. Dacă nu mai înţelegeţi şi nu vreţi să înţelegeţi şi refuzaţi un discurs normal, poate analogia cu Pride-ul se înţelege mai uşor şi poate se înţelege că Săptămâna de Rugăciune e mai rea decât ce se face în Iunie în Pride. Săptămâna Accept nu este o normalitate teologică, dacă se mai înţelege conceptul de normalitate ortodoxă.
3. Astăzi avem Creta-Accept, o legiferare instituţională a unei abordări de tip accept. Curcubeul accept se va răspândi în toate Bisericile. Până la banderola Ecumenism-Accept nu mai este decât foarte puţin. Creta şi Ecumenismul preiau pe larg abordarea, practica şi conceptele Pride. Devenim o Biserică Accept în Ecumenismul instituţional actual.

14. Ortodoxia, înapoi în vremurile de început. Apărarea Bisericii de eretici

2. Nu poţi să conteşti dogma unicităţii Bisericii la o astfel de amploare, nu poţi să educi Biserica în aşa ceva, nu poţi introduce o mentalitate diluată-accept cu privire la unicitatea Bisericii şi să nu condamni aşa ceva. Aceasta este erezie. Dacă ai scăpat discuţia de sub control atunci ai ajuns în abateri grave şi erezie.
3. Am ajuns ca în vremurile de la început, să apărăm Biserica de eretici şi de diferite mentalităţi şi idei stricate, venite din lumea de astăzi. Astăzi trebuie să luptăm cu tot acest rău care doreşte să pătrundă şi să supună Biserica prin Ecumenism Accept. În Ecumenism sunt nenumărate idei stricate, promovate pe larg, cu mult departe de un cadru de discuţie ortodox.
4. Când te joci universal de-a unitatea, cu siguranţă că se apucă cineva şi face asta. Ispita o să le dea idei la toţi legat de „ce frumoasă e unitatea, nici nu mai contează specia şi culoarea”. În erezia aceasta luptăm şi împotriva puterilor duhurilor întunecate. Purtăm discuţia cu o neglijenţă uimitoare faţă de dimensiunea duhovnicească şi faţă de ispitele demonice ce vin prin ea. Negestionat corect, Ecumenismul s-a transformat într-o ispită universală, în ispitirea tuturor confesiunilor cu mirajul „unităţii”.

15. Justificarea instituțională incorectă a participării la CMB: mărturisirea Ortodoxiei. Practic, ispitirea Bisericii

Patriarhul Ecumenic Atenagora:

1. El a spus în alocuţiunea sa: “Noi participăm la lucrările Consiliului Mondial al Bisericilor având ca obiectiv **mărturisirea Ortodoxiei în faţa lumii eterodoxe**”, arătând prin aceasta că eforturile ecumenice ale ortodoxiei nu sunt pentru un sincretism inter-confesional, ci pentru mărturisirea de credinţă adevărată a celor 7 soboare ecumenice ale Bisericii lui Hristos.”
2. Noi avem nevoie de deschidere ecumenică, umană, socială şi de dialog între toţi oamenii cu voinţă bună. **Patriarhul Atenagora** a fost atunci criticat pentru aceste deschideri. Şi astăzi, ca atunci, patriarhatul nostru este criticat astăzi pentru dialogul ecumenic pe care-l promovează, ca şi cum am dori să vindem ortodoxia. Însă numai prin dialog noi putem să producem acord, apropiere şi reconciliere. Din această cauză, **noi continuăm, orice s-ar spune, oricine ne-ar critica, să dialogăm cu Roma, cu Biserica Anglicană, cu CMB, cu Federaţia Luterană Mondială şi cu Bisericile vechi orientale, cu armenii, copţii, etiopienii, până când va veni marea zi a unirii tuturor**, pentru care Biserica se roagă la fiecare slujbă, continuu, fără încetare, atunci când spune: *Pentru pacea a toată lumea, pentru stabilitatea Sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unitatea tuturor*. Aceasta este una dintre priorităţile noastre, scopul nostru sacru, unul dintre idealurile şi obiectivele slujirii noastre”.

Link:

1. https://doxologia.ro/scopul-participarii-ortodoxe-la-lucrarile-consiliului-mondial-al-bisericilor-este-marturisirea
2. https://doxologia.ro/patriarhul-ecumenic-vorbeste-despre-ecumenism

16. Ecumenismul, condus de o mentalitate filologic-umanistă, nu de management

1. **Patriarhul Atenagora nu a înţeles problema de rezolvat** şi propune o soluţie externă, în loc să vadă de scrisul tezelor ortodoxe, de problemele din tezele ortodoxe. În astfel de fraze se vede cum mentalitatea filologică, lipsită de discernământ de management, conduce greşit discuţia.
2. Chiar dacă am avea o soluţie teologică, nu avem voie să păstrăm activă universal o discuţie de o asemenea amploare, deoarece riscul de degenerare este prea mare. Patriarhul Atenagora gândeşte visător şi nu pragmatic.
3. Întreaga discuţie este condusă în mod filologic, umanist, şi nu prin management de program, nu prin discernământ de management. Este condusă visător, prin visare teologică, nu prin planuri discutate de management. Discuţia despre Ecumenism este o visare teologică la ora actuală, nu un pragmatism de management, discutat de un manager pe teze de management. Ecumenismul actual este o visare, este condus în mod filologic şi nu managerial.
4. Pentru a discuta despre dialogul ecumenic îţi trebuie o formare de management, nu una filologico-umanistă. Este o problemă care are nevoie de expertiză dedicată.

17. Întrebări de adresat ierarhiei (1)

1. Pe ce soluţie teologică este bazat dialogul actual, pentru că astăzi Ortodoxia nu are o soluţie pentru convergenţa argumentului creştin, nu are tezele necesare acestei discuţii, după cum se vede în primat?
2. Este viabil dialogul ecumenic/Ecumenismul fără o soluţie teologică? Cât va dura un dialog fără o soluţie?
3. Unde va duce un dialog despre unitate, dar fără o soluţie teologică?
4. Ecumenismul şi deschiderea în dialog, sunt un cec în alb pentru ierarhie pentru abateri de la limitele ortodoxe?
5. Putem mărturisi Ortodoxia acolo unde se construieşte templul unităţii universale, Biserica Invizibilă, Biserica Mondială a Unităţii, în CMB?
6. Putem păstra activă o discuţie universală despre unitate, dar în lipsa unei soluţii?
7. Putem păstra activă şi participa la o organizaţie precum CMB, care în lipsa unei soluţii teologice şi cu nişte coordonate cu totul greşite pentru discuţie, duce discuţia despre unitate într-o zonă de apocalipsă generală? Nici noi nu avem o soluţie şi nici CMB-ul, care nu va putea niciodată produce o soluţie, aceasta fiind lucrarea Duhului Sfânt, care va lucra în Ortodoxie.
8. Ce datorie aveaţi în faţa Bisericii, la nivel de înţelegere a problemei, înţelegere a managementului necesar acesteia şi înţelegere a necesarului de soluţionare? Cine va aduce contribuţia necesară discuţiei, când dumneavoastră este evident că nu puteţi face aceasta şi doar blocaţi instituţional orice discuţie?

17. Întrebări de adresat ierarhiei (2)

9. Aţi semnat Creta în cunoştinţă de cauză, sau aţi semnat necunoscând nimic din problemă? Ce aţi publicat dumneavoastră personal pentru Creta, la nivel de analiză?
10. Credeţi că se stăpâneşte astăzi subiectul, încât să se erijeze cineva în autoritate şi expertiză pe subiect?
11. Credeţi că este necesară deschiderea discuţiei către întreaga Biserică, crearea unui Sinod al Unităţii Creştine, unde să se discute problema şi nu doar să se semneze acte instituţionale, precum în Creta?
12. De ce tergiversaţi de 100 de ani această problemă, în lipsa înţelegerii necesarului autentic de abordare şi de ce refuzaţi o discuţie autentică într-un Sinod al Unităţii Creştine?

17. Întrebări de adresat ierarhiei (3)

Răspunsul la aceste întrebări este unul simplu: nu se ştie ce trebuie făcut în această problemă, după cum s-a afirmat la Creta. Toate aceste întrebări au fost răspunse public şi negativ la Creta. Instituţia nu ştie să rezolve această problemă şi ce a lăsat în urmă este o dovadă a acestui lucru.

În aceste condiţii,

Solicit public împlinirea unui Sinod al Unităţii Creştine, unde Biserica să oprească această tergiversare dar şi dezorganizarea instituţională de management din subiect, care degenerează discuţia şi nu o rezolvă. Ce este în Ecumenism va degenera, în lipsa unei discuţii a Ortodoxiei.

18. Alte materiale

1. https://theologhia.wordpress.com/tag/adunarea-episcopilor-ortodocsi-din-franta/
2. https://www.mesagerulsfantulanton.com/content/rugaciune-pentru-pace
3. https://www.dailymotion.com/video/x4tzmnl
4. https://theologhia.wordpress.com/tag/adunarea-episcopilor-ortodocsi-din-franta/
5. https://www.mesagerulsfantulanton.com/content/rugaciune-pentru-pace
6. https://www.dailymotion.com/video/x4tzmnl
7. https://www.dicasteryinterreligious.va/35-anniversario-della-preghiera-interreligiosa-per-la-pace/?lang=it
8. https://novusordowatch.org/2016/09/interreligious-prayer-assisi-peace-2016/
9. https://www.youtube.com/watch?v=cnmWsSg4LFY
10. https://ortodoxia.ro/tag/ecumenism?page=6
11. https://www.aparatorul.md/ecumenismul-e-poarta-prin-care-antihrist-va-intra-in-biserica-experienta-unui-preot-fost-ecumenist/
12. https://www.aparatorul.md/adamandios-tachiroglu-de-ce-ecumenismul-este-cea-mai-mare-erezie-din-istoria-bisericii/
13. https://www.youtube.com/watch?v=HUU8bcoAotk
14. https://www.facebook.com/reel/1355635822108149
15. https://theologhia.wordpress.com/tag/adunarea-episcopilor-ortodocsi-din-franta/
16. https://www.mesagerulsfantulanton.com/content/rugaciune-pentru-pace
17. https://www.dailymotion.com/video/x4tzmnl

19. Bibliografie

1. https://theodosie.ro/2023/06/10/ecumenismul-erezie-in-desfasurare-definire-stadiul-actual-si-remediu/
2. Doru Nastasă, *Biserica Una, Ortodoxă și Ecumenismul*, Editura Agaton, 2022, https://www.unitateaortodoxa.ro/.

Unitatea Ortodoxă

Mulţumesc tuturor care au avut răbdarea să urmărească acest podcast.
Podcasturile sunt publicate pe platforma Unitatea Ortodoxă, youtube şi site.
Doamne ajută.

Unitatea Ortodoxă

Platformă ortodoxă de dialog pentru problemele mari ale Bisericii

YouTube: @unitatea-ortodoxa
Web: https://unitateaortodoxa.ro